

OBITUARI

Els meus
Frederic Vilà

JOAN J. BUSQUETA

VICERECTOR DE CULTURA I
EXTENSIÓ UNIVERSITÀRIA
DE LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

EL PROFESSOR, i amic, Frederic Vilà i Tornos sempre fou una persona preocupada pel bon funcionament de la nostra Universitat, per la seva qualitat docent i investigadora, per la seva projecció i, sobretot, per oferir el millor als nostres estudiants, per dotar-los de les eines necessàries per a la reflexió, per al seu creixement personal i professional en el camp de la Història de l'Art i del conjunt de les Humanitats. Altrament, el professor Vilà va fundar, sempre, la seva activitat docent i de recerca, en el sentit més ampli i profund de llibertat, de creativitat i d'interdisciplinarietat, des d'unes sòlides bases humanistes. I tot això sense oblidar la seva presència ciutadana, la seva implicació en el desenvolupament cultural de la ciutat.

Compromís indestructible, certament, el que ens ofereix una ullada a la seva activitat. Recordo, quan vaig arribar a Lleida, com alguns professors, i entre ells el professor Vilà, ja practicaven des de feia anys i des d'entitats com l'Ateneu Popular de Ponent allò que ara sembla una descoberta per a alguns: connectar amb la societat que ens envolta des del rigor acadèmic i la humilitat bàsica i compromesa de tot bon docent i investigador. Quanta feina feta en aquelles carpetes i llibres del *Coneixes la teva ciutat...?* Quanta dedicació a la gent interessada en la seva història, en el seu patrimoni, en fi, en la cultura. Aquí vaig trobar un primer, per a mi, clar, Frederic Vilà, disposat a esmerçar el seu temps, a oferir els seus coneixements, a treballar en projectes per i des de la base de la societat.

El meu segon Frederic Vilà sorgeix fruit d'un altre compromís, d'una altra implicació i de tot l'ajut que vam trobar quan, amb el rectorat del Dr. Jaume Porta, a la Universitat de Lleida vam commemorar el 700 aniversari. I en aquest marc, la seva contribució, en l'equip coordinat per la Dra. Conxita Mir, vicerectora en aquells moments, respecte a l'elecció de peces emblemàtiques que avui són l'orgull de tots nosaltres, com la mateixa reproducció de la *Pensativa*, de Leandre Cristòfol, que avui llueix en un dels claustres d'aquest edifici; la mateixa aposta per un dels

artistes avui més reconeguts en el panorama de la pintura mural internacional, com en Josep Minguell, o la seva contribució com a arquitecte i urbanista als concursos per als diferents edificis i a l'elecció d'arquitectes nacionals i forans, que, a la fi, van permetre disposar d'un campus universitari com el que tenim a Cappont. I això sense comptar el catàleg de l'obra artística de la nostra Universitat. I, sobretot, a mi em fa especial il·lusió, perquè a ell li'n va fer molta, també, el projecte de recerca que, finalment, conduí a la publicació del llibre sobre l'edifici del Rectorat-Facultat de Lletres, *Primera pedra de la Universitat de Lleida: Construcció original i remodelació del Seminari*.

Sempre li agraïrem al Dr. Vilà el seu suport, des del primer moment, al projecte il·lusionant que fou el 700 aniversari. Bé, aquest és el meu segon Frederic Vilà.

El meu tercer Frederic Vilà el descobreixo a l'IEI. La seva preocupació per les manifestacions artístiques a la ciutat, com havia fet mentre era regidor de cultura de l'ajuntament. S'estimava les sales: la gòtica, l'antiga d'Arqueologia, després Montsuar –bé, ara ha canviat de nom– i tot el que s'hi feia. La prudència que va mostrar sempre, la prudència del savi que sap trobar i entendre el context, els matisos, que no jutja, i que tracta de comprendre. I quan et feia reflexions crítiques sabies que les orientava el desig de fer bé les coses. Per això, en moltes ocasions, quan assolía jo noves fites a la Universitat o fora, havia de cercar-hi consell, el seu consell. I el vaig tenir sempre.

I un quart: la persona que tirava endavant amb l'ajut, sens dubte, de casa, malgrat les dificultats, els problemes físics. La persona que mai no es rendia i donava exemple. Quin exemple trobar-lo estudiant, com sempre havia fet, però també d'alumne a les classes de l'IREL!

Bé, no hi ha ni 4 ni 5 Frederic Vilà, n'hi havia un, però era tan gran, tan gran... I, no ho oblidem, Frederic Vilà recuperà per als estudis històrics i reivindicà la Catedral Nova de Lleida i fou un dels fundadors del restaurat Estudi General de Lleida, un dels pilars sobre els quals va poder recolzar-se la nova Universitat de Lleida, a partir del 1991.

Gràcies, Frederic, moltes gràcies, pel que ens vas donar, el teu llegat sempre romandrà.

Descansa en pau.